

каръ че времето не бѣше сѣ добро, — макаръ че по едно време са подигнѣ выхрушка и завалѣ дѣжъ, нашія пѣть не ни никакъ дотѣгнѣ и нито краката ни изнемоцехѣ, нито сърцето ни прималѣ. Пристигнахме радостливо, като на голѣмъ празникъ вѣсели. А добрата обѣда, подиръ прстиганието ни, испълни съ сладость и радость него день.

Г. Раданъ. — Твърдѣ добрѣ нареди какъ преминахме тогази пѣтя си; само двѣ, три случкы забрави, но то толкоз невреди. Тѣй на примѣръ: забрави да прикажешъ, дѣто ти домилѣ горкыя слѣпецъ и му подаде рѣчка, та го изведе изъ каменака, връхъ който щеше да падне и да си пребіе краката; дѣто помогнѣ